

de Nationale
ombudsman

Rapport

Publicatiedatum
7 maart 2016
Rapportnummer
2016/022

Wat is de klacht?

Verzoeker klaagt erover dat de gemeente Tytsjerksteradiel en/of 'De Wâlden', in verband met zijn aanvragen om bijzondere bijstand, de crisisopvang waar hij verbleef heeft/hebben benaderd en hierbij informatie van onder meer medische aard over hem heeft/hebben uitgewisseld. Ook klaagt hij erover dat de gemeente Tytsjerksteradiel zijn klacht hierover ongegrond heeft verklaard op basis van de machtiging die hij heeft afgegeven.

Wat ging er aan de klacht vooraf?

De heer De Roos¹ verbleef bij de crisisopvang Burgum, onderdeel van Stichting Zienn. Hij ontving een bijstandsuitkering van Werk en Inkomen 'De Wâlden', een gemeenschappelijke regeling. Burgum valt onder de gemeente Tytsjerksteradiel; deze gemeente is aangesloten bij De Wâlden.

Omdat Zienn ook het inkomen van de heer De Roos ging beheren moest hij een machtiging ondertekenen. Op 28 januari 2015 werd deze door Zienn naar De Wâlden gestuurd. Deze (standaard)machtiging bevatte de volgende tekst:

"Langs deze weg verzoek ik u mijn uitkering/salaris maandelijks met ingang van de eerstvolgende betaling over te maken op bankrekeningnummer (xxx) t.n.v. St. Zienn o.v.v. mijn naam en cliëntnummer.

(...)

Tevens verzoek ik u Crisisopvang Burgum afschriften te sturen van alle brieven en beschikkingen die betrekking hebben op de uitkering/salaris gedurende mijn verblijf aldaar. Ook verzoek ik u Crisisopvang Burgum te laten weten indien deze machtiging door mij wordt ingetrokken, alsmede indien er beslagen op mijn uitkering zijn of worden ingesteld.

Aan de medewerkers van Crisisopvang Burgum heb ik toestemming verleend om mijn (persoons)gegevens op te vragen bij derden. Dit alleen indien noodzakelijk voor opvang, verzorging en begeleiding door de instelling, of mijn (persoons)gegevens te verstrekken aan derden indien zij die nodig hebben voor de door hen verleende hulp en zorg, of ter uitvoering van een wettelijke plicht."

In zoverre leek alles goed geregeld te zijn.

In maart 2015 vroeg de heer De Roos bijzondere bijstand aan voor reiskosten. Hij moest deze kosten maken in verband met een GGZ-behandeling in Sneek. De behandelend medewerkster van De Wâlden, mevrouw X, vroeg hem hierna schriftelijk om bewijsstukken. Daaruit moest blijken hoe vaak hij moest reizen en om welke periode het ging. De heer De Roos reageerde tijdig op dit verzoek. Hij gaf een toelichting op zijn behandeling en stuurde onder meer de bevestiging van zijn afspraken mee.

Begin april 2015 vroeg de heer De Roos ook bijzondere bijstand aan voor een bril. In de toelichting schreef hij dat hij, als diabetespatiënt, tweemaal per jaar wordt gecontroleerd. De laatste keer bleek dat er een probleem met zijn netvlies was. Na behandeling hiervan bleek de scherpte van zijn zicht veranderd te zijn en daarom had hij nu een nieuwe bril nodig. Hij stuurde de rekening van de opticien mee.

In verband met zijn verzoeken om bijzondere bijstand stuurde mevrouw X twee e-mails naar een medewerkster van Zienn. Hierin werd onder meer het volgende aangegeven:

"Tevens even een verzoekje ivm de heer (...). Hij vraagt bijzondere bijstand aan voor reiskosten naar ziekenhuis in verband met behandeling psycholoog. Daarvoor heb ik wel wat meer nodig dan alleen een

bewijsstuk van de eerste afspraak. Wil graag meer weten wat de reden is dat hij hier naar toe gaat, hoe vaak hij hier naar toe moet en voor hoe lang. Heb jij hier informatie over??? Zonder dit kan ik niet de noodzaak beoordelen.

Reiskosten behoren tot de algemene kosten van bestaan. In andere gevallen bepaalt zorgverzekering de noodzaak en vergoedt of moet men hier een beroep doen op de hardheidsclausule. Mocht dit ten bate zijn van aanvaarding werk of traject zou ik eventueel met (...) moeten overleggen waarom dit zo bijzonder is dat dit uit bijzondere bijstand moet op individuele gronden”.

“Wacht je antwoord op (...) af. Inmiddels ook aanvraag bijzondere bijstand voor een bril van hem binnen. Hieruit blijkt nog niet dat hij de nota heeft ingediend bij verzekeraar. Hij is basisverzekerd bij Zilverenkruis maar is wel diabeet en hierbij is wel te voorzien dat hij een groter beroep zal moeten doen op de zorg. Bij zorgverzekering krijgt hij geen vergoeding met deze verzekering, maar dat hij de keus maakt om alleen basis verzekerd te zijn, en minder premie betaalt, wil niet zeggen dat de gemeente hierin voorziet met gemeenschapsgeld door het verstrekken van bijzondere bijstand. Hij kan helaas niet meer overstappen naar andere verzekeraar op dit moment. Kan zijn op basis van voorgaande dat we daarom maar een deel of niets vergoeden. Misschien kun je hem een beetje hierop voorbereiden. Het is beter dat klant in toekomst hierover vooroverleg heeft met contactpersoon bij de gemeente. Het hebben van schulden is geen bijzondere omstandigheid”.

Zienn verstrekke de gevraagde informatie niet.

De Wâlden nam op 8 mei 2015 een beslissing op de aanvragen. Ze werden gedeeltelijk gehonoreerd.

Een klacht bij de gemeente

Op 7 april 2015 diende de heer De Roos een klacht in bij de gemeente Tytsjerksteradiel. De gemeenten van de gemeenschappelijke regeling De Wâlden hebben namelijk afgesproken dat de woongemeente over de klachtbehandeling gaat.

De heer De Roos gaf aan onaangenaam verrast te zijn dat een medewerkster van De Wâlden, mevrouw X, had gemeend zijn aanvraag om bijzondere bijstand te mogen delen met een medewerkster van Zienn. Hij had de aanvraag zelf ondertekend en zijn eigen correspondentiegegevens vermeld. Toch had mevrouw X zijn aanvraag en de inhoud gedeeld met een medewerkster van Zienn. Hij verbleef inderdaad in de crisisopvang, maar het beleid was dat cliënten van Zienn zoveel mogelijk zelfredzaam zijn. Hij had psychische problemen, maar hij was niet gek. Anders gezegd: zolang er geen TBS was en hij wilsbekwaam was konden de medewerkers van De Wâlden gewoon met hem communiceren. Daarnaast vond hij het niet juist dat privacygevoelige informatie met anderen werd gedeeld zonder zijn toestemming.

De reactie die de gemeente Tytsjerksteradiel op zijn klacht gaf was kort en bondig:

"Gezien de door u ondertekende machtiging voor de uitwisseling van (persoons) gegevens (...), is uw klacht m.b.t. mevrouw (...) onterecht."

Omdat de heer De Roos dit toch wat erg kort door de bocht vond reageerde hij hier nog op. Hij gaf aan dat de machtiging die hij had afgegeven uitsluitend betrekking had op het verstrekken van informatie en op de uitbetaling aan Zienn. De gemeente beschikte ook over al zijn gegevens en er was dus geen enkele reden waarom de aanvullende vragen niet rechtstreeks aan hem hadden kunnen worden gesteld. Mocht de door hem meegestuurde machtiging echter voor tweëërlei uitleg vatbaar zijn, ofwel dacht de gemeente dat ze met deze machtiging een vrijbrief had om buiten zijn medeweten vrijelijk te mogen 'overleggen', te corresponderen over hem, of aanvullende vragen te mogen stellen aan Zienn,

dan zag hij graag dat de gemeente met een voorbeeldtekst kwam waarin dit wél uitgesloten was. Hij verzocht De Wâlden om een toevoeging op te nemen bij de machtiging en in zijn dossier aan te tekenen dat vragen over zijn uitkering en dergelijke direct aan hemzelf moesten en konden worden gesteld.

Hij gaf nog aan dat de medewerkster van Zienn deze vragen, terecht, niet had beantwoord.

De gemeente Tytsjerksteradiel reageerde hierop als volgt:

"In de machtiging die door u ondertekend is, staat dat er (persoons)gegevens uitgewisseld mogen worden. Dit geldt ook in contacten tussen Zienn en de gemeente (ik citeer uit de machtiging): "aan de medewerkers van Crisisopvang Burgum heb ik toestemming verleend om mijn (persoons)gegevens op te vragen bij derden. Dit alleen indien noodzakelijk voor opvang, verzorging en begeleiding door de instelling, of mijn (persoons)gegevens te verstrekken aan derden indien zij die nodig hebben voor de door hen verleende hulp en zorg, of ter uitvoering van een wettelijke plicht".

Dat laatste geldt voor de gemeente, voor de bepaling van uw recht op bijstand of bijzondere bijstand (wettelijke plicht) zijn soms aanvullende gegevens nodig, zoals ook in uw geval."

De heer De Roos werd verwezen naar de Nationale ombudsman.

Een klacht bij de Nationale ombudsman

De heer De Roos besloot om inderdaad een klacht in te dienen bij de Nationale ombudsman. Hij wilde graag weten wat de ombudsman ervan vond: was de machtiging die hij had afgegeven voldoende basis voor wat mevrouw X had gedaan, zoals de gemeente stelde?

De Nationale ombudsman vond het een interessante kwestie. Niet alleen omdat mevrouw X de machtiging blijkbaar zo had opgevat en op basis hiervan medische informatie had uitgewisseld met een medewerkster van Zienn, maar ook omdat dat geheel buiten de heer De Roos om was gebeurd. Daar kwam nog bij dat de klachtbehandeling ook niet tot een ander standpunt had geleid; dat moest wel betekenen dat De Wâlden en de gemeente Tytsjerksteradiel ervan overtuigd waren dat er eigenlijk niets aan de hand was.

Hij legde de klacht en enkele vragen voor aan de gemeente Tytsjerksteradiel.

De reactie van de gemeente

De gemeente gaf aan dat mensen die tijdelijk in de crisisopvang Burgum gaan wonen een standaard machtiging ondertekenen waardoor hun salaris of uitkering maandelijks op de rekening van Zienn wordt overgemaakt. Ook wordt, door middel van deze machtiging, toestemming verleend aan de medewerkers van Zienn om (persoons)gegevens op te vragen bij derden en om (persoons)gegevens te verstrekken aan derden als zij die nodig hebben voor door hen verleende hulp en zorg of ter uitvoering van een wettelijke plicht. Medische informatie wordt hierbij niet uitgezonderd. De heer De Roos had de hierboven beschreven machtiging ondertekend en niet zo lang daarna had hij bij de gemeente twee aanvragen om bijzondere bijstand ingediend. Om deze aanvragen af te kunnen handelen – dus ter uitvoering van een wettelijke plicht – had de consulente mevrouw X meer informatie nodig dan de informatie die verstrekt was door de heer De Roos. Die informatie heeft zij proberen in te winnen bij een medewerkster van Zienn.

Op basis van de door de heer De Roos afgegeven machtiging mocht Zienn de gevraagde gegevens verstrekken. Daarom is de klacht van de heer De Roos dan ook als onterecht beoordeeld.

Het rechtstreeks inwinnen van informatie bij Zienn is ook niet ongebruikelijk, zo gaf de gemeente

Tytsjerksteradiel verder aan. Het gaat hier om crisisopvang waarbij cliënten soms moeilijk aanspreekbaar zijn, naast het feit dat ze vaak snel hulp nodig hebben. De heer De Roos vroeg op 16 maart 2015 bijzondere bijstand aan voor de reiskosten naar een psycholoog. Bij deze aanvraag was een afspraakherinnering gevoegd. Dit was onvoldoende om de aanvraag te kunnen beoordelen. Bij brief van 9 april 2015 is de heer De Roos daarom gevraagd om een bewijsstuk waaruit bleek hoe vaak hij daar naartoe moest en om welke periode het ging. De heer De Roos liet hierop weten dat hij behandeld werd in verband met zijn problemen van het afgelopen jaar en zijn verblijf in de crisisopvang. Bijgesloten bij zijn reactie was een bewijs van een tweetal afspraken. Over de duur van de behandeling was volgens de heer De Roos nog niets bekend.

Ten slotte gaf de gemeente, daarnaar gevraagd, aan dat bijstandsconsulenten normaal gesproken alleen beschikken over die medische gegevens die relevant zijn voor het bepalen van iemands inzetbaarheid bij werk. De heer De Roos had bij zijn aanvraag echter zelf aangegeven dat hij diabetes is en welke gevolgen hij daarvan ondervindt.

Reactie Zienn

Een medewerkster van de Nationale ombudsman zocht vervolgens contact met Zienn; zij sprak met mevrouw H. die veel afweet van de machtigingen. Mevrouw H. gaf aan dat ze eigenlijk nooit problemen ervaren rond deze standaard machtiging. Ze doen het al heel lang op deze manier, ook met De Wâlden.

Met de gebruikte machtiging machtigt de cliënt Zienn om bepaalde zaken voor hem te regelen en daarbij ook informatie op te vragen. De machtiging is niet bedoeld om de gemeente toestemming te geven informatie met Zienn uit te wisselen omdat de gemeente die zelf nodig heeft.

Mevrouw H. gaf ook aan dat het in de regel wel goed zal lopen omdat Zienn de meeste cliënten begeleidt bij het doen van aanvragen om bijzondere bijstand. Dat iemand dat zelfstandig doet komt niet zo vaak voor. Wellicht heeft het feit dat de heer De Roos wel zijn eigen aanvraag deed tot verwarring geleid en heeft de consulent van de gemeente er niet bij stilgestaan dat dit een andere situatie is.

Mevrouw H. benadrukte dat Zienn zelf geen informatie verstrekt aan de gemeente, tenzij de cliënt hiervoor toestemming heeft gegeven. Dat zou voor de gemeente ook een optie kunnen zijn wanneer een cliënt van Zienn zelf een aanvraag doet en er nog aanvullende informatie nodig is. Als de cliënt instemt met het bevragen van Zienn, is er uiteraard geen probleem.

Wat is het oordeel van de Nationale ombudsman?

Het is een vereiste van behoorlijk overheidsoptreden dat de overheid de grondrechten van haar burgers respecteert. Eén van die grondrechten is het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer. Dit vereiste brengt mee dat de overheid bij het vastleggen en verwerken van persoonsgegevens ten minste de regels van de privacywetgeving naleeft voor zover deze van toepassing zijn. Deze regels zijn onder meer in de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) vastgelegd.

Over de wijze waarop een door Zienn opgestelde standaard machtiging moet worden geïnterpreteerd is een verschil van inzicht ontstaan tussen de heer De Roos en De Wâlden/de gemeente Tytsjerksteradiel. Dat verschil van inzicht ziet op onderstaande frase:

"Aan de medewerkers van Crisisopvang Burgum heb ik toestemming verleend om mijn (persoons)gegevens op te vragen bij derden. Dit alleen indien noodzakelijk voor opvang, verzorging en begeleiding door de instelling, *of mijn (persoons)gegevens te verstrekken aan derden indien zij die nodig hebben voor de door hen verleende hulp en zorg, of ter*

uitvoering van een wettelijke plicht."

Zienn wordt dus gemachtigd om bepaalde gegevens van de heer De Roos aan derden door te geven, te weten indien:

- Derden die informatie nodig hebben in verband met de door die derden verleende hulp en zorg, of;
- Derden die informatie nodig hebben ter uitvoering van een wettelijke plicht.

Vaststaat dat de heer De Roos hiermee geen toestemming aan de gemeente heeft gegeven om zijn (medische) gegevens te verstrekken aan Zienn en ook nadere (medische) informatie in te winnen bij Zienn

De consulent van de gemeente heeft, toen zij e-mails met medische informatie stuurde naar de crisisdienst, persoonsgegevens verwerkt als bedoeld in de Wbp. Persoonsgegevens die iemands gezondheid betreffen worden aangemerkt als gevoelige persoonsgegevens. In de Wbp is een algemeen verbod opgenomen voor het verwerken van dergelijke persoonsgegevens. Ook zijn er uitzonderingen op dit verbod vastgelegd. Als er sprake is van een uitzonderingssituatie, moet vervolgens worden getoetst of de verwerking van de persoonsgegevens noodzakelijk is en verenigbaar is met de doeleinden waarvoor deze zijn verkregen. Indien er geen sprake is van een uitzonderingssituatie wordt aan deze beoordeling niet toegekomen omdat de verwerking dan verboden is.

In het geval van de heer De Roos is dus allereerst de vraag of er een wettelijke grondslag was voor het uitwisselen van medische informatie. Er zal dan sprake moeten zijn van een uitzondering op het verbod om deze gegevens te verwerken. Voor instellingen als Zienn is een dergelijke uitzondering geformuleerd in artikel 21, eerste lid, sub a van de Wbp. Als de Nationale ombudsman het juist ziet doet de gemeente een beroep op artikel 21, eerste lid, sub f van de Wbp: hier betreft het een uitzondering voor onder meer bestuursorganen voor zover dat noodzakelijk is voor:

"1°. een goede uitvoering van wettelijke voorschriften, pensioenregelingen of collectieve arbeidsovereenkomsten die voorzien in aanspraken die afhankelijk zijn van de gezondheidstoestand van de betrokkene of

2°. de re-integratie of begeleiding van werknemers of uitkeringsgerechtigden in verband met ziekte of arbeidsongeschiktheid."

Het zou in dit geval dan gaan om de goede uitvoering van de Participatiewet; hierop zijn de aanvragen van de heer De Roos immers gebaseerd. Zou al kunnen worden aangenomen dat de Participatiewet voor het uitwisselen van dergelijke informatie bij een aanvraag om bijzondere bijstand voldoende grondslag biedt – en dat staat zeker niet vast – dan moet nog de vraag worden beantwoord of deze gegevensverwerking noodzakelijk is en verenigbaar met de doeleinden waarvoor de gegevens zijn verkregen.

Het uitwisselen van medische gegevens met Zienn was naar het oordeel van de Nationale ombudsman niet noodzakelijk. Er was immers geen enkele reden waarom de benodigde gegevens niet van de heer De Roos zelf verkregen konden worden. Door op deze wijze informatie van medische aard uit te wisselen, bovendien buiten de heer De Roos om, heeft de gemeente dan wel de gemeenschappelijke regeling De Wâlden de persoonlijke levenssfeer van de heer De Roos onvoldoende gerespecteerd.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de gemeente Tytsjerksteradiel en/of 'De Wâlden' is gegrond wegens het niet voldoende respecteren van het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer.

Aanbeveling

De Nationale ombudsman geeft de gemeente Tytsjerksteradiel/de gemeenschappelijke regeling 'De Wâlden' in overweging om zijn rapport over deze kwestie onder de aandacht te brengen van alle medewerkers die op enige wijze zijn betrokken bij het uitwisselen van bijzondere persoonsgegevens en om daarnaast de wijze waarop bijzondere persoonsgegevens worden verwerkt vast te leggen in beleid.

De Nationale ombudsman,

Reinier van Zutphen

Relevante wet- en regelgeving

Artikel 1, aanhef en onder b, van de Wet bescherming persoonsgegevens

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder verwerking van persoonsgegevens: elke handeling of elk geheel van handelingen met betrekking tot persoonsgegevens, waaronder in ieder geval het verzamelen, vastleggen, ordenen, bewaren, bijwerken, wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiding of enige andere vorm van terbeschikkingstelling, samenbrengen, met elkaar in verband brengen, alsmede het afschermen, uitwissen of vernietigen van gegevens;

Artikel 8 van de Wet bescherming persoonsgegevens

Persoonsgegevens mogen slechts worden verwerkt indien:

- a. de betrokkene voor de verwerking zijn ondubbelzinnige toestemming heeft verleend;
- b. de gegevensverwerking noodzakelijk is voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of voor het nemen van precontractuele maatregelen naar aanleiding van een verzoek van de betrokkene en die noodzakelijk zijn voor het sluiten van een overeenkomst;
- c. de gegevensverwerking noodzakelijk is om een wettelijke verplichting na te komen waaraan de verantwoordelijke onderworpen is;
- d. de gegevensverwerking noodzakelijk is ter vrijwaring van een vitaal belang van de betrokkene;
- e. de gegevensverwerking noodzakelijk is voor de goede vervulling van een publiekrechtelijke taak door het desbetreffende bestuursorgaan dan wel het bestuursorgaan waaraan de gegevens worden verstrekt, of
- f. de gegevensverwerking noodzakelijk is voor de behartiging van het gerechtvaardigde belang van de verantwoordelijke of van een derde aan wie de gegevens worden verstrekt, tenzij het belang of de fundamentele rechten en vrijheden van de betrokkene, in het bijzonder het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer, prevaleert.

Artikel 9 van de Wet bescherming persoonsgegevens

Persoonsgegevens worden niet verder verwerkt op een wijze die onverenigbaar is met de doeleinden

waarvoor ze zijn verkregen.

2. Bij de beoordeling of een verwerking onverenigbaar is als bedoeld in het eerste lid, houdt de verantwoordelijke in elk geval rekening met:

- a. de verwantschap tussen het doel van de beoogde verwerking en het doel waarvoor de gegevens zijn verkregen;
- b. de aard van de betreffende gegevens;
- c. de gevolgen van de beoogde verwerking voor de betrokkene;
- d. de wijze waarop de gegevens zijn verkregen en
- e. de mate waarin jegens de betrokkene wordt voorzien in passende waarborgen.

3. Verdere verwerking van de gegevens voor historische, statistische of wetenschappelijke doeleinden, wordt niet als onverenigbaar beschouwd, indien de verantwoordelijke de nodige voorzieningen heeft getroffen ten einde te verzekeren dat de verdere verwerking uitsluitend geschiedt ten behoeve van deze specifieke doeleinden.

4. De verwerking van persoonsgegevens blijft achterwege voor zover een geheimhoudingsplicht uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift daaraan in de weg staat.

Artikel 16 van de Wet bescherming persoonsgegevens

De verwerking van persoonsgegevens betreffende iemands godsdienst of levensovertuiging, ras, politieke gezindheid, gezondheid, seksuele leven, alsmede persoonsgegevens betreffende het lidmaatschap van een vakvereniging is verboden behoudens het bepaalde in deze paragraaf. Hetzelfde geldt voor strafrechtelijke persoonsgegevens en persoonsgegevens over onrechtmatig of hinderlijk gedrag in verband met een opgelegd verbod naar aanleiding van dat gedrag.

Artikel 21

1. Het verbod om persoonsgegevens betreffende iemands gezondheid te verwerken als bedoeld in artikel 16, is niet van toepassing indien de verwerking geschiedt door:

- a. hulpverleners, instellingen of voorzieningen voor gezondheidszorg of maatschappelijke dienstverlening voor zover dat met het oog op een goede behandeling of verzorging van de betrokkene, dan wel het beheer van de betreffende instelling of beroepspraktijk noodzakelijk is;

(...)

- f. bestuursorganen, pensioenfondsen, werkgevers of instellingen die te hunnen behoeve werkzaam zijn voor zover dat noodzakelijk is voor:

1°. een goede uitvoering van wettelijke voorschriften, pensioenregelingen of collectieve arbeidsovereenkomsten die voorzien in aanspraken die afhankelijk zijn van de gezondheidstoestand van de betrokkene of

2°. de reïntegratie of begeleiding van werknemers of uitkeringsgerechtigden in verband met ziekte of arbeidsongeschiktheid.

2. In de gevallen als bedoeld in het eerste lid worden de gegevens alleen verwerkt door personen die uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift, dan wel krachtens een overeenkomst tot geheimhouding zijn verplicht. Indien de verantwoordelijke gegevens persoonlijk verwerkt en op hem niet

reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift een geheimhoudingsplicht rust, is hij verplicht tot geheimhouding van de gegevens, behoudens voor zover de wet hem tot mededeling verplicht of uit zijn taak de noodzaak voortvloeit dat de gegevens worden meegedeeld aan anderen die krachtens het eerste lid bevoegd zijn tot verwerking daarvan.

(...)

Artikel 23 van de Wet bescherming persoonsgegevens

1. Onverminderd de artikelen 17 tot en met 22 is het verbod om persoonsgegevens als bedoeld in artikel 16, te verwerken niet van toepassing voor zover:

- a. dit geschiedt met uitdrukkelijke toestemming van de betrokkene;
- b. de gegevens door de betrokkene duidelijk openbaar zijn gemaakt;
- c. dit noodzakelijk is voor de vaststelling, de uitoefening of de verdediging van een recht in rechte;
- d. dit noodzakelijk is ter verdediging van de vitale belangen van de betrokkene of van een derde en het vragen van diens uitdrukkelijke toestemming onmogelijk blijkt;
- e. dit noodzakelijk is ter voldoening aan een volkenrechtelijke verplichting of
- f. dit noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend algemeen belang, passende waarborgen worden geboden ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer en dit bij wet wordt bepaald dan wel het College ontheffing heeft verleend. Het College kan bij de verlening van ontheffing beperkingen en voorschriften opleggen;
- g. de gegevens worden verwerkt door het College of een ombudsman als bedoeld in artikel 9:17 van de Algemene wet bestuursrecht en dit noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend algemeen belang, voor de uitvoering van de hun wettelijk opgedragen taken en bij die uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad."

Notes

[\[← 1\]](#)

Fictieve naam